

GELECEĞİN SAVAŞLARI VE ORDULARININ GELİŞİMİ İŞİĞİNDA TSK.NİN ULAŞMASI ÖNGÖRÜLEN YETENEKLER

Dr. Tuğrul BAYKENT

A. 21nci Yüzyılda Geleceğin Savaşları Ve Ordularının Gelişim Tabloları.

1. 21nci Yüzyılın Savaşlarında ABD'nin Stratejisi,

Jeopolitik basit bir şekilde “uluslararası ilişkiler” terimi değildir. O dünya hakkında düşünme ve yol boyunca nelerin olabileceğini öngörme yöntemidir. Jeopolitikçiler doğru ya da yanlış yapılan şeylerle değil, gidişat ile ilgilenirler. Jeopolitik uzmanları; insan davranışlarına benzer olarak ulusların nasıl davranacakları konusunda saptamalarda ve öngörülerde bulunurlar.

Amerika Birleşik Devletler'in tabii kaynakları ve ekonomisinden doğan gücü, jeopolitik konumu ile birlikte daha da artmıştır. **Bu husus, ABD'yi yirmi birinci yüzyılın temel aktörü yapmıştır. Yirmi birinci yüzyıl, Amerika Birleşik Devletleri çağı olacak ve olaylar Amerika Birleşik Devletleri etrafında şekillenecektir.**

Birleşik Devletler savaşlar kazanma gereksinimi duymaz. Onun gereksinim duyduğu şey basit olarak; **Karşı tarafta bir karmaşa yaratmak ve kendisiyle mücadele edebilecek derecede büyük bir güç oluşumunun meydana gelmesini engellemektir.** Bu nedenle 21nci yüzyılın Askeri hareketleri daha ziyade Birleşik Devletler'in karşısındaki güçlerin kuvvetini zayıflatmak için yaptığı bir dizi müdahale dönemi olacaktır. Yirmi birinci yüzyıl belki de yirminci yüzyıldan daha fazla savaş görecektir. Fakat bu savaşlar daha az felaket yaratıcı olacaktır. Bunun nedeni hem teknolojik değişim, hem de jeopolitik mücadelenin gereğidir.

Tarih, jeopolitik açıdan Halford John Mackinder ile Amiral Alfred Thayer Mahan'ın görüşlerini haklı çıkarmaktadır. Mackinder güçlü ve birleşik bir Rusya'nın önemini anlatmada haklıdır. Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla, Amerika Birleşik Devletleri tek küresel güç seviyesine yükselmiştir. Ancak Mahan da iki önemli faktörü gözler önüne sermiştir. Sovyetler Birliği'nin dağılması, Amerikan deniz gücünün artmasına neden olmuştur. ABD donanma gücüne dünyaya egemen olma konusunda yeni bir kapı açmıştır. Amerika Birleşik Devletleri kendi büyük stratejisine yönelik olarak beş jeopolitik amaca sahiptir.

- a. ABD ordusunun kuzey Amerika üzerinde tam hakimiyeti,
 - b. Batı yarımkürede ABD'ye tehdit olabilecek her gücün ortadan kaldırılması,
 - c. Her türlü işgal olasılığını engellemek için denizlerde tam kontrolü sağlamak¹,
 - d. ABD'nin fiziki güvenliğini sağlamak için dünya okyanuslarının üzerinde tam hakimiyet ve uluslararası ticaret sistemi üzerinde kontrolü güvence altına almak,
 - e. Başka bir milletin ABD deniz gücüne karşı koymasının önlenmesi,
- El Kaide kaybettikçe ABD kazanır. Kaos içindeki İslami dünya ABD'nin stratejik hedefine ulaştığını gösterir. ABD'nin 2001 yılından beri, tartışmasız bir**

¹ George FRIEDMAN, “Gelecek 100 Yıl-21.Yüzyıl İçin Öngörüler-The Next 100 Years”, Çeviren: İbrahim ŞENER, Enver GÜNSEL, Özetleyen; Halit YILDIRIM, Pegasus Yayınları:179, 1nci Baskı, Mart 2009

şekilde yaptığı şey, İslam dünyasında kaos yaratmak ve Amerika'ya karşı düşmanlık ve belki de gelecekteki saldırıları yapacak teröristler oluşturmaktır.

2. Çin'in Durumu,

Amerika Birleşik Devletleri'nin 21nci yüzyılda muhtemel rakibi, sosyo kültürel yapısı gereği, gerilim, çatışmalara açık olması, ekonomik kararların politik nedenlerle yapılması sonucunda etkin bir yapı oluşturamaması nedeniyle Çin olmayacağı düşünülmektedir. **Çin, ABD'nin Rusya'ya karşı bir güç olarak bulunmasını istediği bir tampon bölge olacaktır.**

Çin her şeyden önce bir karasal ülkedir. Etrafında denizler yoktur, ama geçilmesi çok zor, geniş ve onu dünyanın geriye kalan kısmından tecrit eden engebeli topraklarla çevrilidir. Çin tarihinde sadece bir kez, on ikinci yüzyılda Moğollar tarafından işgal edilmiş ve ondan sonra şimdiki sınırlarının dışına çıkmamıştır. Tarihine bakılırsa Çin saldırgan değildir ve dünyanın geriye kalan ülkelerine yeterince yaklaşmaz. **Bu nedenlerle Çin gelecekte büyük bir dünya gücü olamayacaktır.**

3. Rusya Federasyonunun Durumu ve Stratejisi.

Rusya geniş toprakları ve kalabalık nüfusuyla büyük bir ülkedir. Avrupa ülkelerinden daha fakirdir ama toprak ve doğal kaynaklar açısından oldukça zengindir. Bu nedenle Avrupalı güçler de doğuya doğru açılmak ve onun zenginliğinden yararlanmak için fırsat ararlar. **Ama tarihte Rusya topraklarına giren Avrupalı güçler sonunda hüsrana uğramışlardır. Rusya'ya yenilmeseler bile, savaşta bitkin ve zayıf düşmüş, başka güçlerin etkisinde kalmışlardır.**

Rusya Federasyonu 1990'larda parçalansaydı ve bölgede küçük devletler kurulsaydı, Rus gücü ve tehdidi ortadan kalkmış olurdu. **Rusya parçalanmadığı için, Rus jeopolitik sorunu bir süre sonra yine ortaya çıkacaktır ve Rusya şimdi enerji toplama aşamasındadır.**

Rusya sınırlarını batıya doğru ne kadar ilerletirse, istilacılar Moskova'dan o kadar uzaklaşacaklardır. Bu nedenle Rusya kuzey Avrupa'da batıya doğru açılmak isterken, Avrupa da doğuya doğru genişlemek ister.

Ruslar yüzyıldan beri Avrupa'ya yetişebilmek için sanayileşme yoluyla ülkelerini modernize etmeye çalıştılar ama bunu başaramadılar. Rusya 2000'li yıllarda stratejisini değiştirdi. Ruslar geçmişte denedikleri endüstriyi geliştirme fikrinden vazgeçerek, doğal kaynaklar, özellikle de enerji, mineraller, tarım ürünleri, kereste ve değerli metaller ihracatına yöneldiler.

Rusya gelecek on yılda, en azından geçmişle kıyaslandığında yeterince zengin olacaktır ama topraklarını savunmak için de güçlü olması gerekir. Bu nedenle kazandığı paraların bir kısmını silahlı kuvvetlerini güçlendirmek ve tampon bölgelere sahip olmak için harcayacaktır.

Rusya'nın bölgedeki etkisi önümüzdeki beş ile on yıl içinde hiç kuşkusuz artacaktır. Kafkaslarda; Rusya ve Türkiye sınırı dolaylı olarak Kafkaslardan geçtiği için, savunma açısından iki ülke de bu konuda sorun yaşamazlar. Bölgedeki sert ve engebeli arazi koşulları savunmayı oldukça kolaylaştırır. Fakat **Ruslar Kafkaslardaki pozisyonlarını kaybederek kuzeydeki ovalara çekilmek zorunda kalırlarsa durumları güçleşir.**

Bu bölgede de sorunlar devam ediyor. **Örneğin Ermeniler Türkiye'yi yirminci yüzyıl başlarında Ermeni katliamıyla suçluyorlar ve korunmak için de Rusya desteği arıyorlar. Ermenistan-Gürcistan arasında sorunlar bitmiyor. Stalin bir Gürcü olmasına rağmen, Gürcüler Ermeniler kadar Rusları da**

sevmiyorlar. Ruslara göre, Gürcüler hem ABD yanlısı hem de topraklarından Çeçenlere silah götürülmesine izin veriyorlar. Azerbaycan Ermenileri sevmiyor ve bu yüzden İran ve Türkiye'ye yakın duruyor.

Rusya'nın temel stratejisi; NATO'yu parçalamak ve Doğu Avrupa'yı tecrit etmek olacaktır. Bu stratejinin kilit ülkeleri ise Almanya ve Fransa'dır ki, bunlar Rusya ile aralarında sorun çıkmasını istemezler ve özellikle Almanya Rusların doğalgazına muhtaçtır. Almanlar bu bağımlılığı azaltmak isterler ve belirli bir düzeye kadar bunu başarabilirler, ama doğalgaz ihtiyaçları asla sona ermeyecektir.

Fakat Rusya her şeyden önce silahlı kuvvetlerini geliştirmek isteyecektir. Bu durumda geçmiş iki yüzyılda yaptığı gibi, daha ziyade askeri araştırma geliştirme harcamalarını artıracak, var olan sanayisini büyütecek ve askeri olmayan ama değerli teknolojiler konusunda ABD ve diğer büyük ülkelerin gerisinde kalmamaya çalışacaktır. Fakat bu durumda, enerji satışlarından sağladığı gelirlerin çoğunu bu amaçla harcayacak, yeni teknolojilere yönelmeyerek askeri harcamalarını artıracaktır.

Eğer Rusya Baltık ülkelerini ele geçirir, Sırbistan, Bulgaristan ve Yunanistan gibi Balkan ülkelerinden müttefik kazanır ya da Slovakya gibi Orta Avrupa ülkelerini kendine çekebilirse, ABD ile aralarındaki rekabet büyür ve korkutucu hale gelebilir.

Rusya 1917'de ve tekrar 1991'de parçalandı. Ülke silahlı kuvvetlerinin 2020'den kısa süre sonra bir kez daha çökmesi beklenebilir.

Rusya'nın 2020'li yılların başlarında çökmesi bir bütün olarak Avrasya'yı kaos içinde bırakacaktır. Rusya federasyonu parçalarını bir arada tutmak için uğraş verecek fakat başarılı olamayacaktır. Avrasya bir "kaçakçı cenneti" olacaktır. Üç ulus bu durumun avantajını kullanmak için özellikle şanslı konumda bulunmaktadır. İlk olarak, Japonya Rusya'nın deniz kıyısı bölgesi ve doğu Çin bölgesinde oluşan fırsatları değerlendirecektir. İkinci olarak, Türkiye Kafkaslardan kuzeye doğru ve potansiyel olarak daha ötesine bir baskı konumunda olacaktır

2020'li yıllardaki bu etkinliğin Amerikan bakış açısı destekleyici olacaktır. **Doğu Avrupa, Türkiye ve Japonya Amerika Birleşik Devletleri'nin müttefiki olacaktır.** Türkiye ve Japonya bu noktada yetmiş beş yıl, Doğu Avrupa otuz yıl boyunca müttefik olmuşlardır.

4. Avrupa Birliğinin Durumu.

On altıncı yüzyıldan yirminci yüzyıla kadar dünya Avrupa'nın ve özellikle İngilterenin etkisi ve gücü altındadır. Ancak, Avrupalı devletler tarih boyunca hiç birlik oluşturamadıkları gibi, din ve çıkar savaşları ile kendi aralarında sürekli çatışmışlardır. **Bu dönemde, çağdaş medeniyet seviyesini bu ülkeler belirlemektedir.** Avrupa bu gücünü iki şeyden almaktaydı: Para ve coğrafya. Avrupalıların bir birlik halinde hareket edememelerinin en önemli nedeni, coğrafi olarak kontrol altında bulundurdukları yerleri ve buralardan kazandıkları paraları, dolayısıyla "Maddi Gücü" paylaşamamalarıdır. Coğrafi gücün korunması açısından Avrupa'nın en hassas yeri; Manş Denizidir. İlk olarak İspanyollar, ardından Fransızlar ve son olarak Almanlar Avrupa kıtasını kendi egemenlikleri altında tutmaya çalışmışlardır fakat onların hiçbiri Manş Denizi'ni geçememişlerdir. Hiç kimse İngiltere'yi yenilgiye uğratamadığı için, peş peşe yapılan fetihlerde Avrupa'yı bir bütün olarak elde tutma konusunda başarılı olamamıştır.

Ve Birinci Dünya savaşının bitmesinden yirmi bir yıl sonra 1939 yılında savaş tekrar gelmiştir. Almanya ilk olarak saldırıda bulunmuştur. Bu kez altı hafta içinde Fransa'yı işgal etmiştir. Birleşmiş Milletler bir süre savaşın dışında kalmıştır fakat savaşın bir Almanya zaferi ile bitmemesi için girişimlerde bulunmuştur. ABD Donanması Atlantik'te seyreden savaş gemilerinin kontrol altında tutulmasında çok önemli bir rol oynamıştır. İngilizler Amerikalılara Kuzey Atlantik'in anahtarını vermişlerdir. Burası Avrupa'nın dünyaya açılan kapısıdır.

İkinci Dünya Savaşı'nın dünyaya maliyeti yaklaşık olarak elli milyon insanın ölmesi olmuştur. Avrupa tamamen parçalanmış, sanayisi çökmüştür. Savaşın sonunda Amerikan endüstriyel birimleri savaştan öncesine göre daha güçlü bir konuma gelmişlerdir; Birleşik Devletler tam anlamıyla savaşın içine girmeden savaştan galip ayrılmıştır.

Soğuk Savaş olarak bilinen ABD – Sovyet çekişmesi gerçekten bir küresel çatışmadır. O temel olarak Avrupa'nın parçalanmış küresel İmparatorluğu'nun mirası üzerinde bir rekabettir.

Avrupa on altıncı yüzyılda barbardı. Hristiyanlık ilk fetihlerde yayılıyordu. Avrupa on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıllarda uygarlaşma durumuna geçti. Yirminci yüzyıl ise Avrupa kıt'asının kontrolu konusunda Birinci ve İkinci dünya Savaşlarında "Güç Mücadelesi" ile geçti. Yirmi birinci yüzyılın başlarında kurulmak istenen Avrupa Birliği alışmaları Avrupanın gelecekte görölen krizden kendisini korumak amacıyla yapılmış olan "Yeniden Düzenlenme" faaliyetleriydi. Ancak başarılı olamayarak 2020'li yıllarda çöktü ve eski ulus devletler dönemine döndü.

5. 2020 yıllarında Türkiye Ve Çevre Ülkelerin Durumu.

Önümüzdeki birkaç on yıl içinde, Japonya ve Türkiye'nin güçlü ve iddialı ülkeler olarak ortaya çıkması mümkündür. Çünkü, Japonya dünyada ikinci büyük , yüksek derecede bağımsız ve en istikrarlı ekonomik yapıdır. Türkiye ise, řu anda dünyanın on yedinci ekonomik gücüdür. Tarihsel olarak, büyük bir İslam İmparatorluğu kurulduğu zaman, o Türkler tarafından egemenlik altında tutulmuştur. Osmanlı İmparatorluğu Birinci Dünya Savaşı sonunda çökmüştür ve yerini modern Türkiye'ye bırakmıştır. **Ancak Türkiye kaoslar ortasında sağlam bir platforma sahiptir.** Balkanlar, Kafkaslar ve güneydeki Arap dünyası durağan bir yapıya sahip değildir. Ekonomik ve askeri yapısı halihazırda bölgedeki en güçlü konumda olan Türkiye'nin gücü arttıkça etkinliği de artacaktır².

Türkiye Müslüman dünyasında tarihi bir güçtür. Türkiye yeniden güçlenmektedir. Türkiye'nin yükselişi Sovyetler Birliği'nin yıkılışının yarattığı kaosu sonucunda olmayacaktır. Bu sefer birçok yeni dinamik vardır. Güç tarih yazar. **Ve güç** temel gerçeklikler olan coğrafya, demografi, teknoloji ve kültürden kaynaklanır. Bütün bunlar Türkiyenin gücünde vardır ve giderek artmaktadır.

2020 yılına kadar olan Rusya-Amerikan çekişmesi sırasında, Kafkasya'da bir kriz olacaktır. Rus ordusunun Türkiye sınırlarına kadar dayanması Türkiye'de büyük bir kriz yaratacaktır. Daha sonrasında Rusya'nın parçalanmasıyla, Türkler 2020 yılları dolaylarında kaçınılmaz olarak stratejik kararlar vereceklerdir.

² George FRIEDMAN, "Gelecek 100 Yıl-21.Yüzyıl İçin Öngörüler-The Next 100 Years", Çeviren: İbrahim şENER, Enver GÜNSEL, Özetleyen; Halit YILDIRIM, Pegasus Yayınları:179, İnci Baskı, Mart 2009

2020 yılında Türkiye dünyadaki ilk on ekonomiden biri olacaktır. 2007 yılında zaten on yedinci büyük ekonomidir ve sürekli gelişim göstererek 2020 yılında bunun sonucunu almış olacaktır. Aslında Türkiye herhangi bir Avrasya ülkesinin en güçlü jeolojik yerleşimlerinden biri olmanın avantajını yaşamaktadır.

Türkiye Arap dünyasına, İran, Avrupa, eski Sovyetler Birliği ülkeleri ve her şeyden önce Akdeniz'e açılımı olan bir ülkedir. Türk ekonomisinin gelişiminin nedenlerinden biri Türkiye'nin bölgesel ticaretin merkez noktasında olmasıdır. Ülke aynı zamanda üretim gücü ile öne çıkmaktadır. İpek yolu Azerbaycan üzerinden tekrar canlandırılacak ve Balkanlardan, Moğolistan'a kadar uzanan bir ticaret yolu oluşturulacak, bu yol Duşambe'den güneye de uzanarak Afganistan ve Pakistan üzerinden Hint Okyanusuna ulaşacaktır. Türkiye bu ülkelerle bağlantılarını asla güç kullanarak değil, ekonomik, sosyo kültürel bağlantılarla kendine bağlayacaktır.

Yüzyıllardır ekonomik ve askeri açıdan büyük bir varlık gösterememiş olan İran güneydoğuda uzanmaktadır. Kuzeybatıda, Türkiye'nin tarihsel düşmanı olan Yunanistan'ın da dahil olduğu Balkan Yarımadasında sürekli olarak bir kaos vardır.

2020 itibarıyla Arap Yarımadası düşüş içinde olacaktır. Çünkü petrol rezervlerinde çok büyük düşüşler yaşanmış olacaktır.

Ruslar Türkiye'yi kısaç altına almaya çalıştıkları gibi, bu bölgeyi de etki alanları içinde tutmak isteyeceklerdir. Bulgaristan, Sırbistan ve Hırvatistan da onlara karşı bir tutum içerisinde olacaktır. Bunlar Türkiye'nin dikkatini dağıtacak konular olacaktır. Türkiye'nin çevresinde genel bir istikrarsızlık havası hakim olacaktır.

İslam dünyası bir araya gelme konusunda başarısız girişimler içinde olacaktır. O bir Müslüman güç tarafından egemenlik altına alınacaktır. Tarih boyunca Türkiye, İslam dünyasını bir arada tutan bir imparatorluk yapısının başlıca ulusu olmuştur. Moğol istilasından, on üçüncü yüzyıla kadar böyle bir süreç yaşanmıştır.

Türkiye, Japonya'dan bile daha fazla olarak Ruslarla karşı karşıya kalma konusunda kritik öneme sahip bir ülke olacaktır. İstanbul Boğazı, Ege Denizi'ne ve Karadeniz'i birbirine bağlayan geçit, Rusların Akdeniz'e açılmasını engellemektedir. Türkiye tarihsel olarak Boğazları kontrol altında tutmaktadır ve bunun sonucu olarak Türkiye bir kuvvet olarak onların çıkarına zarar vermektedir.

Sonuç olarak, Türkler Amerika'nın, Rusya karşıtı stratejisi içinde önemli bir araç görevi görecektir. Türk donanması, Rusların Akdeniz'e açılma ve kuzey Afrika'da bir macera yaşamalarına engel teşkil edecektir. Amerika Birleşik Devletleri ayrıca Türk ekonomik gelişimini cesaretlendirmek için her şeyi yapacaktır. Sonunda Ruslar çöktükleri zaman, Türkler bir yüzyıl boyunca sahip olmadıkları bir konumda olacaklardır.

Doğal olarak Arap dünyası Türkiye'nin yeniden oluşan gücü ile bazı sorunlar yaşayacaktır. Arap Yarımadası düşüş dönemine girmiştir ve kendi güvenlikleri ve ekonomik yapıları için Türkiye ile yakın bağlar kurmak durumundadırlar.

ABD yalnızca bölgesel rakipler değil küresel rakipler de istemez. ABD bir dönem sonra Türkiye'ye bu açıdan bakmaya başlayacaktır. 2020'li yıllarda ABD-Türkiye ilişkileri gitgide artan bir şekilde huzursuzluk yaratıcı bir boyuta dönüşecektir. Amerika Birleşik Devletleri'nin Türkiye algılaması belirgin bir

şekilde değişecektir. 2030'lu yıllarda ABD Türkiye'yi bölgesel çıkarları için bir tehdit olarak görecektir. Buna ek olarak, Türkiye'de ideolojik bir değişim olabilir. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasından beri seküler bir yapı içinde olan Türkiye dine karşı daha esnek bir yaklaşım içinde olacaktır. Amerikan karşıtlığı sürecinde Türkiye İslam dünyasına biraz daha yakınlaşacaktır ve bir İslam süper devleti oluşturma girişiminde olacaktır.

Türkiye gücünü sadece Kafkaslara yaymakla kalmayacak, aynı zamanda kuzey batıya ve güneye doğru uzanacaktır. 2030'un sonunda, üç ülke güçlerini arttırmaya devam ederken, ABD bu durumdan rahatsızlık hissetmeye başlayacaktır. 2040'larda, kesinlikle saldırgan olacaktır. ABD için beşinci jeopolitik ilke Avrasya'ya egemen herhangi bir güce karşı çıkmaktır. Birden, aynı anda yükselen üç bölgesel hegemonya olacaktır ve bunlardan ikisi (Japonya ve Türkiye) önemli deniz güçleri olacaktır. Biri Pasifik'in kuzeybatısında ve diğer Akdeniz'in doğusunda. Her ikisi de uzayda önemli bir güç geliştirmiş olacaktır.

Sonuç olarak, Amerika Birleşik Devletleri potansiyel bir İslam devleti olarak gördükleri Türkiye'ye karşı tavır içinde olacaklardır. Bu dönemden sonra ABD Türkiye'nin gücüne karşı önlem politikaları yürütecektir.

Diğer taraftan ise Amerika, özellikle de Rusya'nın gerilemesi ve Çin'in istikrarsızlaşmasının ardından çok büyük bir güce sahip olacak. 2040 civarında, masadaki en çekişmeli konu, Pasifik Bölgesinin geleceği olacak. Amerika Japonya'nın, deniz ve uzay temelli askeri sistemler de dahil, hızla büyüyen deniz gücü karşısında alarma geçecek. Japonya, ayrıca ABD donanmasını batı Pasifik'ten uzak tutmak isteyecek. Bu amaca ulaşmak için üç şey yapacak. İlk olarak ses hızından beş kat daha hızlı olan hipersonik füze savar gemiler üretecek, ana adalarına yerleştirecek ve Pasifik'in derinliklerini vurabilecek menzile sahip olacak.

6. 2040 yıllarında Türkiye Ve Çevre Ülkelerin Durumu.

Bu arada Türkiye, Rusya geriledikçe, kararlılıkla kuzeye, Kafkaslara doğru ilerleyecek. Türk etkisi kaçınılmaz olarak kuzeye doğru yayılacak, Kafkasları aşarak Rusya ve Ukrayna'ya ulaşacak ve siyasi olarak istikrarsız olan Don ve Volga havzalarında kendisini öne sürerek oradan da doğuya, Rusya'nın tarımsal kalbine doğru ilerleyecek. Müslüman Türkiye, Müslüman Kazakistan'ı etkileyecek, Türk gücünü Orta Asya'ya yayacak. Karadeniz, bir Türk gölü haline gelecek, Kırım ve Odesa, Türkiye ile ticaretini önemli oranda artıracak. Bu bölgede yoğun Türk yatırımları olacak.

Rusya zayıflayıp geri çekilirken arkasında Doğu Akdeniz'den Afganistan'a kadar uzanan bir istikrarsız bölge bırakacak. Türkiye'nin İran'la ilişki kurma hevesi olmayacak ve bu ülkeyi izole ve yalnız bırakmaktan oldukça hoşnut olacak. Ancak Suriye ve Irak'taki istikrarsızlık Türk çıkarlarını doğrudan etkileyecek. **Özellikle de Kürtler bir kez daha kendi devletlerini kurmayı düşünürlerken... Suriye ve Irak, Rus desteği çekilince zayıf ve iç çatışmalar yüzünden yaralı kalacaklar.**

Balkanlar ise bu dönemde yine kaos içinde olacak. Ruslar zayıfladıkça, Balkanlardaki müttefikleri de zayıflayacaklar ve bölgesel dengesizlikler meydana gelecek. Yeni bölgesel güç olarak Türkiye, bu geniş istikrarsızlık dolayısıyla Balkanlara girecek. Zaten bölgedeki Müslüman ülkelerle – Bosna ve Arnavutluk – yakın ilişkileri olan Türkiye etki alanını saldırgan bir arzuyla değil, daha çok diğer ülkelerin niyetlerinden duyduğu korkudan dolayı genişletmek isteyecek.

Coğrafi açıdan baktığımızda bu bölgedeki herhangi bir gücün tek bir asli amacı vardır: Doğu Akdeniz ve Karadeniz'i kontrol etmek. Türkiye'nin tarih boyunca hem bir kara gücü hem de bir deniz gücü olduğunu hatırlamak gerekir.

Ve 2040'ların ortalarında Türkiye gerçekten de önemli bir bölgesel güç olacak. Rusya ile Türkiye'ye tarımsal ürün ve enerji sağlayacak derin bir ilişkiler sistemi kuracak. Türkler ardından etki alanlarını kuzeybatıya, Balkanların ortalarına doğru ilerletecek, bu bölgede Amerika'nın kilit müttefikleri olan ve etkilerini doğuya, Ukrayna'ya uzatarak kuzey Karadeniz kıyılarında Türk etkisi ile mücadele etmek isteyen Macaristan ve Romanya ile çıkar çatışması yaşayacak.

Eskiden beri istikrarsız olan Mısır bir iç kriz ile karşılaşacak ve Türkiye'nin de lider Müslüman güç konumunu kullanarak ülkede istikrar sağlamak adına Mısır'a girmesi ise kırılma noktası olacak. Mısır'da aniden Türk arabulucuları baş gösterecek, Süveyş Kanalı'nı kontrol altına alacak ve Türklerin geleneksel olarak hep yaptığı şeyi yapabilecek pozisyonda olacaklar; Batı'ya, Kuzey Afrika'ya doğru ilerlemek.

Süveyş Kanalı'nın kontrolü Türkiye için başka olanaklar da açacak. Zaten güneye, Arap Yarımadasına doğru ilerlemiş olan Türkiye, isyancı Araplarla çatışacak. Ardından Türkiye Kızıl Deniz'in ötesine geçecek ve Hint Denizi havzasına ulaşacak.

Daha çok Basra Körfezi'ne odaklanacak ve bu şekilde Arap Yarımadası'ndaki ve bölgenin hâlâ değerli olan petrol rezervleri üzerindeki hakimiyetini pekiştirecek. Türkler bölgeyi hakimiyetleri altına aldıklarında ise Türkiye ile iletişime geçmek ve anlaşmak Japonların çıkarına olacak. İki ülke de yükselen birer askeri güç olmanın yanı sıra önemli ekonomik güçler olacaklar. Hürmüz Boğazı'ndan Malaca Boğazı'na kadar deniz yollarını korumak iki ülkenin de çıkarına hizmet eder.

Hindistan, Müslüman Türklerin Arap Denizi'ne girişinden rahatsızlık duyacak ve Türk yayılmasının Hint Okyanusu'na ulaşması korkusunu yaşayacak. Hindistan'ın çıkarları, Amerika'ninkilerle örtüşecek ve böylece Amerika, Hint Okyanusu'nda da kendisini aynı Pasifik Okyanusu'ndaki konumunda bulacak.

Bu süreç yoğunlaşırken Japonya ve Türkiye'nin gücü iyice sağlamlaşacak. Ayrıca iki ülke de uzay operasyonlarını artıracak, insanlı ve insansız sistemler gönderecekler. Aynı zamanda uzayda bir derece teknik işbirliği de yaşanacak. Japonya teknolojide Türkiye'ye öncülük edecek ancak Türklerin fırlatma imkânlarına erişmek, Japonlara, Amerikan darbelerine karşı ekstra bir güvenlik sağlayacak.

Yüzyılın ortalarında Türkiye'nin etkisi Rusya ve Balkanlar'dan geçerek Polonya ve Doğu Avrupa ittifakının geri kalanı ile çarpışacak. Ayrıca Akdeniz'de önemli bir güç haline gelerek Süveyş Kanalı'nı kontrol edecek ve gücünü Basra Körfezi'ne kadar yayacak. Türkiye, Polonyalıların, Hintlilerin, İsrail'in ve her şeyden çok ABD'nin korkusu haline gelecek³.

7. 2040'larda Uzayda Çalışmalar Ve Savaş Hazırlıkları Esnasında Türkiye Ve Çevre Ülkelerin Durumu.

2030'lu yıllarda Amerika uzayın ticarileştirilmesi yolunda düşük düzeyli bir program başlatacak, **özellikle de enerji üretimine odaklanacak.** 2040'ların

³ George FRIEDMAN, "Gelecek 100 Yıl-21.Yüzyıl İçin Öngörüler-The Next 100 Years", Çeviren: İbrahim ŞENER, Enver GÜNSEL, Özetleyen; Halit YILDIRIM, Pegasus Yayınları:179, 1nci Baskı, Mart 2009.

ortalarında ise bu gelişme biraz daha ilerlemiş olacak. Amerika ayrıca müthiş bir etkiyle, çok yüksek hızda ve yeryüzündeki hedeflere uzaydan gönderilebilecek füzeler yapacak.

Uzay savaşlarının gelişimindeki en önemli şey, birincil emir ve kontrol tesislerinin uzaya gönderilmesi olacak. O zaman ise uzaydan bir görüntü alınıp bir takım uydular aracılığıyla dönüştürmesi ve hipersonik silah sistemlerine emir verilmesi birkaç saniye alacak.

Savaş Yıldızlarının konuşlandırılması, yani uzaydan yönetilen yeni nesil silahların kullanımı ve saldırgan siyasi baskılar ekonomik politikalarla birleşerek Japonya ve Türkiye'yi baskı altında tutmayı hedefleyecek.

Türkiye ve Japonya'nın, uzayda Amerikalılar kadar geniş tecrübeleri olmayacak. İnsanlı uzay sistemleri kurabilecek ve bu noktada kendi keşif sistemlerini oluşturabilecekler. Ancak Amerika'nın sahip olduğu askeri yetilere ulaşamayacaklar.

Amerika ne Japonya'yla ne de Türkiye'yle savaşa girmeyi düşünecek. Amacı sadece dinamizmlerini kaybederek Amerikan taleplerine karşı daha yumuşak hale gelene kadar zorlamak olacak.

Sonuç olarak Amerika'nın gücünün sınırlanması Türkiye'nin de Japonya'nın da çıkarına olacak, bu yüzden de doğal bir koalisyon oluşturacaklar. 2040'larda savaş teknolojilerindeki gelişme yakın ittifakları kolaylaştıracak. Uzak, küresel jeopolitik dengeleri değiştirecek. Amerikan istihbaratı da Tokyo ile yeniden başkent olacak İstanbul arasındaki diplomatik görüşmeleri toplayacak ve Almanya ile Meksika hakkında düşünülenlerden haberdar olacak. Durumun giderek ciddileştiğinin farkına varacak. Aynı zamanda da Japon-Türk ortak stratejilerinin savaşın çıkması yönünde olduğunu da öğrenecek. Ancak Amerika'nın uzaydaki yoğun çalışmaları Japonya ve Türkiye için en sıkıntı verici olay olacak. Savaş Yıldızı takım uydusunun kuruluşu, bu iki ülkeyi de Amerika'nın gerekirse saldırgan bir savaş başlatacağı konusunda ikna edecek.

8. 2050'lerde Üçüncü Dünya Savaşı İçin Bir Senaryo Ve Türkiye İle Çevre Ülkelerin Durumu.

Geçen elli yılda, ABD düşmanı yok etmenin en iyi strateji olmadığını öğrenmiştir. ABD'nin amacı güçler dengesini sağlayıp, bölgesel güçlerin Amerika'ya değil de birbirlerine odaklanmalarını sağlamaktır.

ABD, Japonya'ya uzaydan saldırarak ancak, yok etmek istemeyecektir. Japonya, Kore ve Çin arasında güçler dengesini kurmak isteyecektir. Benzer bir şekilde, Türkiye'ye saldırarak, ancak yok etmeyecektir. İslam dünyasında bir kaos yaratmaya niyeti yoktur. Hızlıca organize edilen barış konferansında, Türkiye güneyde Balkanlardan çekilerek, Sırbistan ve Hırvatistan'ı tampon bölge olarak bırakıp ve geriye doğru çekilecektir. Ama Kafkaslar'a girmeyecektir. Orta Asya'da, Türkiye Çin'in varlığını tanıyacaktır. Japonlar tüm güçlerini Çin'den çıkartacak ve ABD Çin'e teknoloji transfer edecektir. Artık şartlar gerçekten oldukça belirsiz olacak ve bunlar tamamen ABD'nin istediği gibi olacak. Birçok yeni ulus ortaya çıkacaktır. Birçok sınır da belirsiz bir hal alacaktır. Galipler kazanmış olmayacaktır ve kaybedenler de gerçekten kaybetmiş olmayacak. ABD **“Dünya Medeniyeti”** yolunda önemli bir adım atmış olacaktır⁴.

⁴ George FRIEDMAN, “Gelecek 100 Yıl-21.Yüzyıl İçin Öngörüler-The Next 100 Years”, Çeviren: İbrahim ŞENER, Enver GÜNSEL, Özetleyen; Halit YILDIRIM, Pegasus Yayınları:179, 1nci Baskı, Mart 2009.

Bu sırada, ABD uzay üzerinde tam bir hakimiyet sağlayacak, savunma harcamaları nedeniyle ekonomisi yükselecek ve insanların enerji alım şeklini değiştiren yeni bir ileri teknoloji enerji üretim sistemi ortaya çıkacaktır.

Yirminci yüzyılın ortasında, İkinci Dünya Savaşı'nda elli milyon kişi hayatını kaybetmişti. Yüzyıl sonra, ilk uzay savaşında sadece 50.000 kişi hayatını kaybedecektir. Bu bir dünya savaşı olacak ama teknolojik ilerlemeler sayesinde, tam bir savaş da (birbirini yok eden toplumlar yok) olmayacaktır.

B. Gelecekte Türk Silahlı Kuvvetlerinin Harekat Ve MEBS Konusunda Ulaşacağı Yeteneklerle İlgili Öngörüler.

1. Genel Yetenekler ve Öngörüler;

Uzay savaşı için “**Stratejik Hava ve Uzay Kuvvetleri Komutanlığı**” kurulacak, bu kuvvet Kara ve Deniz Kuvvetlerinden daha güçlü ve Nano teknolojiyi kullanan, seviyesi çok yüksek bir kuvvet duruma gelecek, Ayrıca bu kuvvet, okyanuslarda bulunan donanmadan ziyade, düşman gemilerini görebilen ve hedef alabilen uzay merkezli sistemleri de kontrol edecek, Bu nedenle uzayın kontrolünü ele geçiren denizlerin hakimiyetini de almış olacak. Dünya okyanuslarını uzaydan denetlemek çok önemli olacak.

Sabit uydu yörüngeleri, stratejik bir öneme sahip olacak, bu yüzden de onlar uğruna savaşılacak. Ancak yörüngeler stratejik önem taşıyan çatışma noktalarından sadece biri olacak.

Ay yüzeyinde ve uzayda kurulacak üsler, hem dünya yüzeyini hem de uzayda meydana gelen herhangi bir çatışmayı gözlemlemek için atmosferle çevrelenmediğinden düzenli bir platform sağlayacak.

Ayda veya uzayda arızalanan bir silah veya cihazın, onarım için yeryüzüne ulaşması çok uzun zaman alacak. Ancak uzaktan komutalı lojistik uyduları, bir sinyal ile bu işi halledecek, diğer taraftan, avcı-öldürücü uydular da karşı tarafın uyduları tahrip etmeye çalışacak, Ay yüzeyinde bir üs kurmak ve savunmak aslında aynı şeyi yörünge sistemlerinde yapmaktan daha kolay olacak.

Ayda araştırma üsleri kurulacak. 2040'da Japonlar ile birlikte ayda işlem yapan önemli bir koloniye sahip olunacak ve bu işler için büyük bir Yer altı bürosu oluşturacak. 2050'lere doğru, Aya yapılan gidiş geliş yolculukları yaygın olacak.

Gelecekte, özellikle Karadenizi, Doğu Akdenizi, Kızıldeniz ve Umman Denizini kontrol edecek şekilde ve güçte “**Stratejik Deniz Kuvvetleri Komutanlığı**” kurulacaktır.

Nükleer enerji dışında, nükleer silahların tamamen yok edilmesi ve bir daha asla üretilmemesi içi ABD ile Uzay kontrollu sistemlerin kurulması, çalıştırılmasında müşterek hareket edilecek. Yirmi birinci yüzyılda ordular, eski ordulara göre çok daha küçük, çok daha profesyonel ve teknolojik olarak daha ileri olacak.

İsabet kavramı, asker ile sivil arasındaki ayrımı, tanıma ve teşhis, çok daha belirginleştirecek. Tek bir binayı yıkmak için tüm şehri harap etmek gerekmeyecek.

Bütün bu harekat yeteneklerinin **Muhabere Elektronik Bilgi Sistemleri (MEBS)** desteğini, tek elden Kuvvetlerle ve diğer ülkelerin Ordularıyla koordineli bir şekilde sağlayacak “**Stratejik MEBS Kuvvetleri Komutanlığı** “ kurulacaktır.

Bu nedenlerle, TSK'nin Elektronik Harp konusunda, 2020 yılına kadar olan vizyonu (öngörüsü); Kara, Deniz ve Hava platformlarında kullanılacak **Elektronik Harp ve Algılayıcı (EHA) sistemleri ve yazılımlarının** tamamını milli

imkanlarla geliştirecek, üretecek ve testlerinin yapılmasını sağlayacak, **2050 yılına kadar ise**; Elektronik Harp ve Algılayıcı (EHA) sistemlerini uzay teknolojileri ve uydulara entegre edecek şekilde geliştirecek, üretecek ve testlerini yapabilecektir.

TSK'nin MEBS konusunda, 2020 yılına kadar olan öngörüsü ise; Kara, Deniz ve Hava platformlarında kullanılacak **Muhabere ve Elektronik sistemleri ve yazılımlarının** tamamını milli imkanlarla geliştirecek, üretecek ve testlerinin yapılmasını sağlayacak, **2050 yılına kadar ise**; Uzay platformunu MEBS açısından kullanacak şekilde, uydularını milli imkanlarla üretecek ve testlerini yapabilecektir.

2. Türk Kara Kuvvetlerinin Ulaşacağı Harekat Yetenekleriyle İlgili Öngörüler.

Günümüz ortamında uluslararası toplumun toprak işgaline sıcak bakmayacağı değerlendirildiğinden, silahlı kuvvetlerin yapılanmasında, daha çok karşı tarafa kısa sürede azami tahribat ve zayıt verdirmenin esas olacağı değerlendirilmektedir. Muharebeler büyük çoğunlukla hatlara bağlı olmayan tarzda, Stratejik Hava ve Uzay Kuvvetleri Komutanlığı ve Stratejik Deniz Kuvvetleri ile koordineli olarak **müşterek harekat şeklinde icra edilecek**, bölgesel olarak çok şiddetli ve süratli şekilde gelişecektir.

Kara Kuvvetlerinin stratejik seviyede muharebe görevlerinden ziyade, güvenliğinin sağlanmasına yönelik olarak istikrarsızlıkların ortadan kaldırılmasına yönelik harekatlarda görev alabileceği değerlendirilmektedir.

Ani reaksiyon birlikleri ile çok uluslu birliklerin kullanılacağı ve her seviyedeki kuvvetlerin birbirine entegre edildiği modern silah sistemlerinin büyük önem kazandığı esnek bir yapı ile kriz bölgelerine müdahale öngörülmektedir.

Kafkaslar bölgesinde, Balkanlarda, Orta Asyada oluşturulmaya çalışılan güvenlik kuşağında yer alan ülkelerle çok uluslu güç oluşturulabileceği değerlendirilmektedir.

Küresel ekonomi kapsamında enerji sağlamaya yönelik projelerin gerçekleşmeye başlamasıyla Türkiye bakımından emniyet mülahazaları ön plana çıkacak ve Kara Kuvvetleri açısından kuvvet yapısının yanı sıra konuşlandırma da büyük önem kazanacaktır.

Klasik askeri harekat yerine daha çok; özel kuvvetler harekatı, barışı destekleme, terörle mücadele, güç gösterisi, kriz yönetiminin desteklenmesi, ambargonun tesisine yardım, insani yardım, göçü önleme, doğal afetlerde yardım, sınırlı güç kullanımı gibi faaliyetler icra edilecek, sivil işler, sivil-asker işbirliği faaliyetlerinin önem ve ağırlık kazanacağı değerlendirilmektedir.

Kara Kuvvetleri, çevredeki risk ve tehdit durumları nedeniyle aynı anda olmasa bile birden fazla bölgede müşterek veya diğer devletlerin ordularıyla koordineli olarak birleşik harekat yapmak zorunda kalabilecektir.

Muhtemel harekat planlarının barıştan itibaren şekillendirilmesi için özel oluşumlara ihtiyaç duyulacaktır. Erken ihbar ve ikaz, komuta kontrol, muhabere, bilgisayar, istihbarat, gözetleme ve keşif ise icra edilecek kara hareketlerinin vazgeçilmez unsurlarından olacağı değerlendirilmektedir. Bunun yanında günümüzde ve yakın gelecekte, **silah sistemlerinin birinci öncelikli hedeflerini**; Komuta kontrol sistemleri ve bu kapsamda MEBS alt yapı tesisleri teşkil edecektir.

3. Gelecekte Türk Kara Kuvvetlerinin MEBS Konusunda Ulaşacağı Yeteneklerle İlgili İhtiyaçlar.

Muharebe sahası Stratejik ve Taktik seviyede yoğun bir Elektronik Harp ortamı içinde olacak, Elektronik Harp (EH) sistemleri; kara, deniz, hava ve uydu platformlarındaki tüm elektromanyetik enerji sistemlerine etki edebilme yeteneğine

sahip olacak,

Kara, Deniz, Hava platformlarında uygulanacak Sinyal İstihbaratı (SIGINT) / EH neticesinde, Komuta Kontrol ile Bilgi Sistemlerinin kullanılmasında ciddi zafiyetler meydana gelecek, sistemlerin süratli, güvenilir olmasının ve beka kabiliyetinin önemi artacaktır. Milli kriptolama ve algoritma üretme faaliyetleri önem kazanacak, şifreleme, parola sorma, virüs yayma, ağ denetleme ve yapay zeka gibi yazılım konularında çok hızlı gelişmeler olacak,

Bu EH ortamında silah sistemlerinin etkili bir şekilde kullanılması için, gelişmiş teknolojiye sahip süratli, emniyetli, güvenilir, elastiki ve beka kabiliyeti yüksek Muhabere, Elektronik ve Bilgi Sistemleri ile donatılmış etkili ve esnek bir Komuta Kontrol Sistemi Mimarisi oluşturulacaktır.

Bu mimari içinde kullanılacak **muhabere sistem ve cihazları**; otomatik kriptolama özelliklerine sahip olacak, anahtarlar “anahtar havuzundan” seçilecek ve her haberleşmede yeniden değişecektir. Gelecekte taktik alanda her asker veya her birlik tarafından askeri özelliklere sahip, numara çevirme özelliği olan GSM sistemine benzer telsiz-telefon karışımı cihazlar kullanılacaktır.

IP tabanlı sistemler, bilgiye erişmek için daha yoğun ve yaygın olarak kullanılacaktır. Bu kapsamda IP tabanlı ses haberleşmesi (VOIP) de, gelişmekte olan bir teknoloji olarak muharebe sahasında yerini alacaktır.

HF, VHF, UHF tek kanallı telsizlerle çok kanallı telsizlerin yerine **yazılım ağırlıklı telsizlerin kullanılarak** tek bir telsizle istenilen frekans, modülasyon ve kanal sayısı ayarlanabilecektir.

Entegre edilmiş ve uyumlu **bilgi sistemleri**, vazifenin başarılmasında önemli bir etken olacak ve ön plana çıkacaktır. Bu kapsamda bilgi üstünlüğü harplerin kazanılmasında zaferin anahtarı olacaktır. Yüksek teknolojinin yaygınlaşmasına paralel olarak, bilgi hareketi, siberetik savaş, dolaylı savaş, cezalandırma savaşı ve ekonomik savaşın ön plana çıkacağı değerlendirilmektedir.

Uyduların istihbarat ve gözetleme amacıyla kullanımı daha da yaygınlaşacak, kullanılan algılayıcıların hassaslıkları artacak ve daha küçük cisimler uydular aracılığıyla algılanacaktır. Füzelerle ve yönlendirilmiş enerji silahlarıyla uzaktan muhabere ve komuta kontrol sistemleri daha isabetli olarak imha edilebilecek veya saf dışı bırakılabilecektir.

MEBS sistemlerinin çoğu personelsiz çalışacak, insan faktörü asgariye indirilecek, bunların bakım ve idameleri uzaktan erişim metodu ile veya yedekleme sistemi ile sağlanacak, MEBS alanında kullanılan personel miktarı çok azalacak, ancak eğitim ve bilgi düzeyi çok artacak,

Kullanılacak **yazılım ağırlıklı telsizler**; anahtarlama özelliklerine sahip olacak ve bu sayede taktik sahada santrallere ihtiyaç bulunmayacak, **adaptif filtreleme** sayesinde elektronik karıştırmaya dayanıklılık sağlanabilecek, elektromanyetik pals gibi yüksek enerjili dalgalara karşı cihaz kendisini otomatik korumaya alabilecektir.

Muhabere, Elektronik ve Bilgi **Sistemlerinin taşıdığı platformlar olarak**; Hhelikopter, uçak, İnsansız Hava Aracı (İHA), İnsansız Terminal ve robot sistemler ile uyduların kullanılması yönünde gelişmeler olacaktır.